

[Ebba Strange.]

udvalget, at flytte ministerens eget syn på disse ting.

Det har været et langt og lidt trælsomt udvalgsarbejde. Det har været svært at få svar på de spørgsmål, der er stillet, og det har været svært at få klare svar. Men sådan som jeg har vurderet nogle af svarene, må jeg i hvert fald sætte, at så mange så stærkt handicappede var der nok ikke, som der i første omgang lå i finanslovaktstykkerne, og det er i hvert fald blevet bekræftet på et senere tidspunkt, da ministeren fremlagde sit alternative forslag.

Som landet ligger nu, kan man så spørge: hvorfor trækker vi så ikke vores forslag til folketingsbeslutning? Det gør vi ikke, fordi vi alligevel mener, at helt principielt er ministerens alternative forslag ikke en imødekommelse af de principper, der ligger bag SF's beslutningsforslag. Der ligger nemlig nogle helt grundlæggende principper om, at det ikke kun er mennesker, der ikke er multihandicappede, der skal bo på mindre institutioner. Vi mener helt principielt, at også meget stærkt handicappede mennesker, der kan se frem til at skulle tilbringe måske resten af deres liv på en institution, og ikke mindst disse grupper, har brug for, af hensyn til deres menneskelige udvikling, at bo i mindre, mere intime enheder, hvor de dels har mulighed for en nærmere kontakt med de mennesker, de bor sammen med, og dels, som jeg sagde i starten, også har større mulighed for at komme i kontakt med mennesker uden for institutionen.

Derfor opretholder vi vort beslutningsforslag. Også fordi vi ikke mener, at der er blevet optaget de forhandlinger, som vi anser for at være strengt nødvendige, med de myndigheder, med de administrationer, der skal overtage åndssvageforsorgen, når den bliver decentraliseret. Vi mener ikke, der er foregået seriøse forhandlinger med hovedstadsrådet, med Københavns kommune, med Københavns amt om, hvad man der ønsker af fremtidig udbygning inden for åndssvageforsorgen. Derfor opretholder vi forslaget, og derfor anbefaler vi i dag, at man tilslutter sig det.

Karen Thurø Hansen (K.F.):

Som fru Ebba Strange nævnedes, har der været et langt og et grundigt udvalgs-

arbejde, før denne betænkning foreligger. De forskellige partiers ordførere har rømt op mange af de aspekter, der er behandlet under vores udvalgsarbejde. Jeg vil gerne sige, at det konservative folkeparti kan ikke stemme for SF's beslutningsforslag, men vi kan stemme for det af ministeren ændrede forslag angående Irlandsvej, og vi gør det med glæde, ikke mindst i betragtning og på grundlag af, at ministeren har lovet, at det fremtidige byggeri inden for åndssvageforsorgen vil blive mindre institutioner med færre klienter på hver institution.

Vi ser med glæde, at Ebberødgård, som jo er utidssvarende, nu bliver aflastet ved byggeriet på Irlandsvej, således at vi skaber mulighed for de multihandicappede for at få en tilværelse og en optræning, som de ikke har mulighed for at få på Ebberødgård.

Vi kan som sagt tilslutte os ministerens ændrede forslag angående byggeriet på Irlandsvej.

Inge Krogh (KrF):

Som jeg sagde ved første behandling, går kristeligt folkeparti imod det forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af SF.

Kristeligt folkeparti kan derimod gå ind for det reducerede projekt, der er foreslået af socialministeren. Vi var gerne gået ind for det oprindelige projekt til institutionen på Irlandsvej, idet vi mener, det er meget vigtigt, at man får så mange pladser som overhovedet muligt til aflastning for bl. a. Ebberødgård, hvor mange åndssvage lever en tilværelse, som absolut ikke er menneskeværdig; vi ved, der er meget stort behov for gode pladser under hele åndssvageforsorgen, men specielt i Københavnsområdet.

Angående det reducerede projekt ser jeg med megen glæde, at fællesfaciliteterne skal være uforandrede. Der er et meget stort behov for faciliteter til fysioterapi og svømmebad; de åndssvage kan ikke i almindelighed bruge de offentlige svømmehaller, så det ser jeg med meget stor glæde.

Det ser også ud til, at de 26 erstatningspladser på Hendonvej kommer hurtigt, men jeg er noget bekymret over de øvrige 44 pladser, som skal bygges, for vi ved, hvor længe det plejer at vare, når der skal bygges — 8 år plejer det at tage; vi håber, at det går hurtigere.